Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

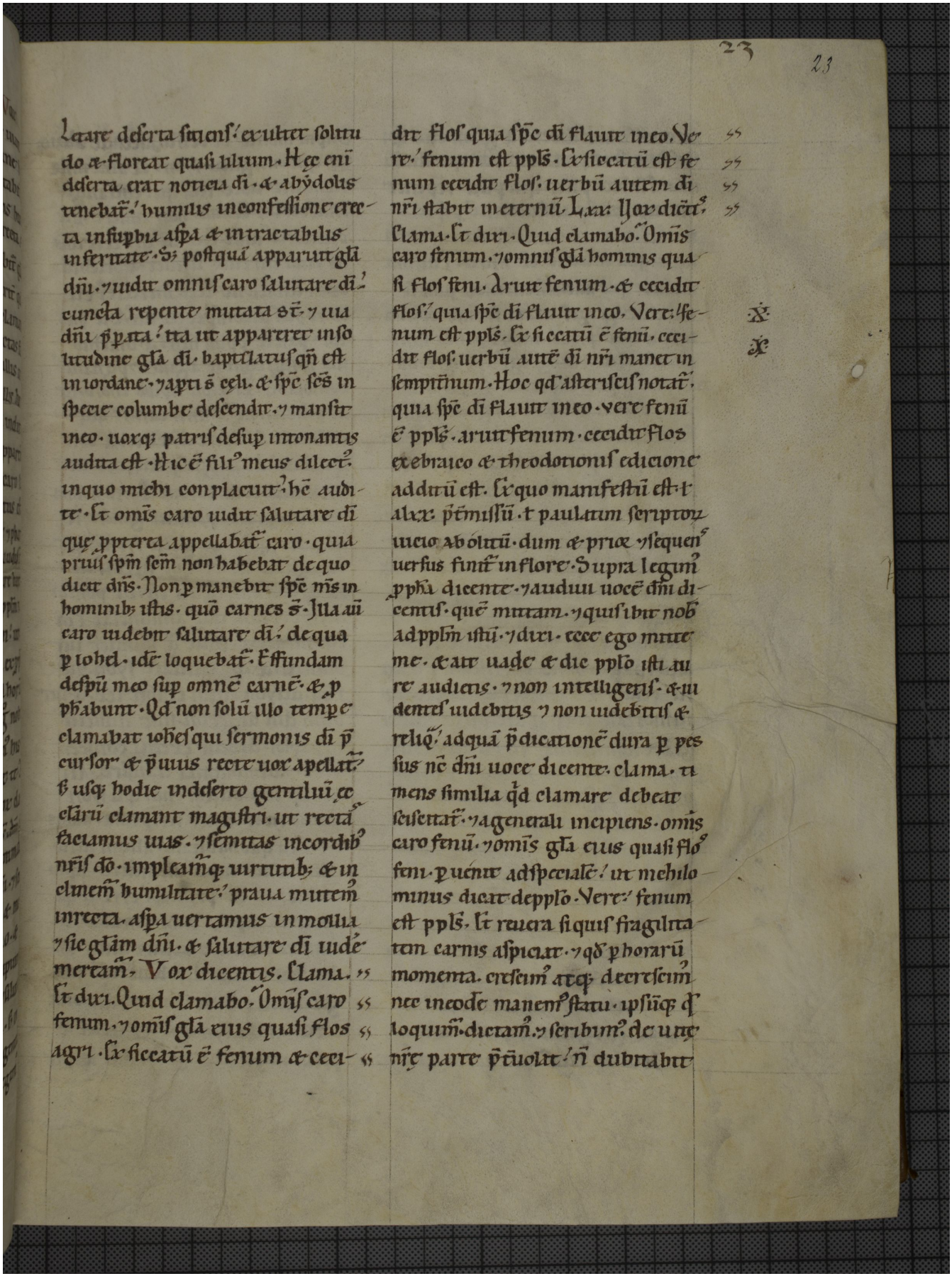

23 23

Letare deserta siticns: exultet solitu
do & floreat quasi ulium. Hec enī
deserta erat notieu di. & abydolus
tenebat: humilis in confessione erec
ta in superbu aspa & intractabilis
in fertate. & postquā apparuit glā
dñi. & uidit omnis caro salutare di:
cuncta repente mutata sūt. & uia
dñi ꝑparata: & ita ut appareret in so
litudine glā di. baptizatus qñ est
in iordane. & aperti sūt cęli. & spē sēs in
specie columbe descendit. & mansit
in eo. uoxq; patris desup intonantis
audita est. Hic ē filius meus dilectus
in quo mihi conplacuit: hē audi
te. Et omis caro uidit salutare di
quę ꝓpterea appellabat caro. quia
prius spm sem non habebat de quo
dicit dns. Non ꝑmanebit spē mis in
hominib; istis. quo carnes sūt. Tota aī
caro uidebit salutare di: de qua
p iohel. ide loquebat. Effundam
de spū meo sup omnē carnē. & p
phabunt. Qd non solū illo tempe
clamabat iohes qui sermonis di p
cursor & ꝑuius recte uoc apellat
ē usq; hodie indefesso gentiliū ce
lārū clamant magistri. ut recta
faciamus uias. & semitas incordib
nris dō. implcamq; uirtutib; & in
elmem humilitate: praua mutem
in recta. aspa in uertamus in molla
& sic glām dñi. & salutare di uide
mertam. Vox dicentis. Clama.
Et dixi. Quid clamabo. Omis caro
fenum. & omis glā eius quasi flos
agri. Exsiccatū ē fenum & eccidit
dit flos quia spē di flauit meo. Ve
re: fenum est ppls. Exsiccatū est fe
num eccidit flos. uerbū autem di
nri stabit in eternū. Lxx. Vox dicēt
clama. Et dixi. Quid clamabo. Omis
caro fenum. & omis glā hominis qua
si flos feni. aruit fenum. & eccidit
flos: quia spē di flauit in eo. Vere: fe- X
num est ppls. Exsiccatū ē fenū. eccidit X
dit flos. uerbū autē di nri manet in
sempiternum. Hoc qd asteriscus notat:
quia spē di flauit in eo. vere fenū
ē ppls. aruit fenum. eccidit flos
ex ebraico & theodotionis edicione
additū est. Exquo manifestū est. t
alex. ꝑmissū. t paulatim scriptor
uicio ablatū. dum & priæ sequen
uersus finit in flore. Supra legim
ꝑphā dicente. & audiui uocē dñi di
centis. quē mittam. & quis ibit nob
ad pplm istū. & dixi. ecce ego mitte
me. & ait uade & dic pplō isti au
re audiens. & non intelligens. & ui
dentes uidebitis & non uidebitis &
reliq: adquā ꝑdicationē dura p pes
sus nē dñi uoce dicente. clama. ti
mens similia qd clamare debeat
sciscitat. & generali incipiens. omis
caro fenū. & omis glā eius quasi flo
feni. p ucnit ad specialē: ut mihilo
minus dicat de pplō. Vere: fenum
est ppls. Et recte si quis fragilita
tem carnis aspicit. & qd ꝑ horarū
momenta. crescim atq; decrescim
nec in eode manem statu. ipsūq; q
loquim dictam. & scribim de uic
nrę parte ꝑtuolit: n dubitabit